

til, at dens Konkurrenter kunde udvide deres Virksomheder og eventuelt nedsætte deres Priser. Da denne Anke imod Forslaget refererer sig til den særlige Maade, paa hvilken det heromhandlede Fonds Midler er tilvejebragt, har den i og for sig ikke direkte Interesse for danske Forhold. Den er imidlertid for saa vidt af stor Betydning, som den sikkert har været en væsentlig Aarsag til, at man ikke her i England har ment at kunne bringe noget af de fremkomne Forslag til Udførelse.

2) At Virksomheder, der i alle Tilfælde vilde have antaget flere Arbejdere, vil faa Del i Tilskuddet, uanset at den fremkomne Formindskelse af Arbejdsløsheden i alle Tilfælde vilde være indtraadt. Denne Konsekvens synes dog ikke videre alvorlig, idet Indvendingen for saa vidt ikke er rettet imod Systemets Tanker. Imod selve Systemet anføres derimod:

3) At Virksomheder, der til Trods for de vanskelige Forhold paa Grund af deres særlig gode Organisation, har været i Stand til at beskæftige den fulde Arbejdsstyrke, ikke kan faa Del i Tilskuddene. Følgen vil derfor kun blive, at mindre levedygtige og muligvis mangelfuldt organiserede Virksomheder nu vil vinde en Fordel paa de bedre organiserede Virksomheders Bekostning. Medens de tidligere ikke har kunnet konkurrere, sætter Tilskuddene dem i Stand til at arbejde med fuld Arbejdsstyrke og til muligvis at sælge til lavere Priser end de velorganiserede Virksomheder. Som Eksempel nævnes navnlig Skibsværfter, hvoraf enkelte har været i Stand til stadig at arbejde med saa godt som fuld Arbejdsstyrke, medens andre helt eller delvis har maattet ligge stille. Disse sidste vil nu ved Hjælp af Tilskuddet kunne paatage sig Kontrakter til billigere Priser end de fuldt beskæftigede Værfter.

4) At Mængden af Arbejdere, der beskæftiges uden Tilskud, stadig vil gaa ned, og Mængden af Arbejdere, der beskæftiges med Tilskud, vokse. Under normale Forhold vilde industrielle Udvidelser nogenlunde optage Befolkningstilvæksten saaledes, at Antallet af arbejdsløse vil være mere eller mindre konstant. Hvis Planen nu bringes i Virksomhed, vil imidlertid al Nyantagelse ske med Tilskud, og Følgen vil blive, at det næppe vil være muligt overensstemmende med Planens Regler desangaaende at ophøre med Tilskuddene.

Som mere almindelig Indvending anføres, at Sir Alfred's Plan da let vil kunne faa de samme uheldige Konsekvenser, som det saakaldte »Speenhamland«-System, der anvendtes her i Landet i Begyndelsen af det 19. Aarhundrede. Dette gik i Hovedsagen ud paa, at Fattigunderstøttelse til arbejdsløse Landarbejdere udbetaltes til de Arbejdsgivere, der var villige til at antage Arbejderne. Følgen blev i det lange Løb, at Landarbejderne, som ikke kunde »medbringe« saadan Understøttelse, praktisk talt ikke kunde finde Beskæftigelse; endvidere blev Lønningerne stærkt trykkede.

Af Bilagenes Indhold kan nævnes, at Artiklen i »The Nation« (Keynes Tidsskrift) for 25. April slutter med at fremhæve det inkonsekvente i en Regeringspolitik, som samtidig gaar ud paa Deflation og Stimulering af Erhvervene.

Under Diskussionen har Sir Mond gjort den Tilføjelse til sin Plan, at Komiteerne, der administrerer hans Plan, skal passe paa, at Arbejderne, der fik Plads i en Virksomhed, ikke blev taget fra en anden, og at der skabtes nyt Arbejde for Landet som Helhed.

I Sommer er der i England vedtaget en meget betydningsfuld *Tilskudsordning* for Landets vigtigste Industri: *Kulminerne*. Den her valgte Ordning rammes ikke af den foran omtalte Kritik af Tilskud til private Virksomheder, idet det drejer sig om